

Μακεδονικά

Τόμ. 2

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

1941-1952

ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ.
1953

Ιωάν. Παπασταύρου, Συμβολή τής βορείου Ελλάδος εις τον αρχαίον ελληνικόν πολιτισμόν. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 3]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ο σ 27.

Απ. Βακαλόπουλος

doi: [10.12681/makedonika.9319](https://doi.org/10.12681/makedonika.9319)

Copyright © 2016, Απ. Βακαλόπουλος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Βακαλόπουλος Α. (2017). Ιωάν. Παπασταύρου, Συμβολή τής βορείου Ελλάδος εις τον αρχαίον ελληνικόν πολιτισμόν. [Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών. Εθνική βιβλιοθήκη αρ. 3]. Θεσσαλονίκη, 1946. 8ο σ 27. *Μακεδονικά*, 2, 783-784. <https://doi.org/10.12681/makedonika.9319>

Τò βιβλίο πλουτίζεται στο τέλος με 116 έγγραφα μεγάλου ένδιαφέροντος, που προέρχονται από τα τουρκικά αρχεία Θεσσαλονίκης και Βεροίας και που αναφέρονται στην επανάσταση της Χαλκιδικής στα 1821, στα αίματηρά γεγονότα και στην τουρκική τρομοκρατία μέσα στη Θεσσαλονίκη κατά πρώτα χρόνια του πολέμου της Άνεξαρτησίας, στην επανάσταση του Βερμίου, του Όλύμπου κ.τ.λ.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ίωάννου Παπασταύρου, Οί άρχαῖοι Μακεδόνες ως συντελεσται τής έννικῆς τών Έλλήνων ένώσειως. Θεσσαλονίκη, 1945. 80 σ. 19.

Ο κ. Παπασταύρου, άφου ξετάζει την πολιτική διαμόρφωση και διαβίωση του ελληνικού κόσμου μετά την άθροδον τών Δωριέων, παρατηρεῖ ότι κύριο χαρακτηριστικό της νέας ζωῆς είναι η πόλις - κρατος. Άποτέλεσμα ήταν να παρουσιασῆ η Έλλάδα κατά τους ιστορικούς χρόνους κατ'επιμαχισμένη σε διάφορα αντιμαχόμενα κρατίδια. Μόνο κατά τη διάρκεια τών κοινών μεγάλων γιορτῶν η εμπρός σε μεγάλο έξωτερικό κίνδυνο παρατηροῦνταν τάσεις ένωτικές, που κατέληξαν στο σχηματισμό συμπολιτειῶν. Κατόπιν ο κ. Π. πραγματεύεται την ηθική κρίση, που περνά η άρχαία πόλη μετά το τέλος του πελοποννησιακού πολέμου, και διερευνά την προέλευση και την έξάπλωση της πανελληνίας ιδέας, της οποίας κύριος εκπρόσωπος είναι ο Ίσοκράτης. Την ιδέα αυτή υποθάλλει και πραγματοποιεῖ ο Φίλιππος τής Μακεδονίας, ο οποῖος βάζει ως αντικειμενικό σκοπό όλων τών Έλλήνων την έξστρατεία του έναντίον τών Περσῶν.

Γενικά η μελέτη αυτή του κ. Π. άπτελει μιá ένδιαφέρονσα και σαφή έκθεση τών πολιτικῶν και φιλοσοφικῶν ιδεῶν του άρχαίου ελληνικού κόσμου, οι οποῖες έννόησαν την έξάπλωση τών μοναρχικῶν ιδεῶν και προλείαναν το έδαφος για την έννικῆ ένωση τών Έλλήνων.

ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ίωάν. Παπασταύρου, Συμβολή τής βορείου Έλλάδος εις τόν άρχαῖον ελληνικόν πολιτισμόν. [Έταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Έθνικῆ βιβλιοθήκη άρ. 3]. Θεσσαλονίκη, 1946. 80 σ. 27.

Ο κ. Π. ξεηγεί πῶς η γεωγραφική απομόνωση τών Βόρειων ελληνικῶν φύλων συνετέλεσε, ὡστε στίς αρχές του ιστορικού των βίου να παρουσιαστοῦν καθυστερημένοι στον πολιτισμό. Όταν όμως μετά τόν Ζ' π. Χ. αῖωνα άρχισαν οι Νότιοι Έλληνες ν' αποικίζουν τίς άκτές τής Μακεδονίας, αποκατέστησαν την επαφή τους με τους Βόρειους και επέδρασαν βαθιά στην άνάπτυξη του πολιτισμού στη Μακεδονία. Έτσι άργότερα τα

Ἄβδηρα ἔχουν νὰ παρουσιάσουν τὸ σοφιστὴ Πρωταγόρα καὶ τὸ φιλόσοφο Δημόκριτο, ἢ Θάσος τὸ ζωγράφο Πολύγνωτο καὶ τὸ σοφιστὴ Σησίμβροτο, τὰ Στάγειρα τὸν μεγάλον Ἀριστοτέλη, ἢ Ἀμφίπολη τοὺς ἐξόχους πολῖτες τῆς Ἀνδροσθένης καὶ Νέαρχο, ἢ Ὀλυνθος τὸν ἱστορικὸ Κаллиσθένη, ἢ Κασσάνδρεια τὸν ἱστοριογράφο Ἀριστόβουλο τὸν Κασσανδρέα καὶ ἄλλες πόλεις ἄλλους. Μὲ τὴ μελέτη του αὐτὴ ὁ κ. Π. δίνει στὸν Ἕλληνα καὶ ξένον ἀναγνώστη τὴ δυνατότητα νὰ γνωρίσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὴ σημαντικὴ εἰσφορὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βορρᾶ στὸν ἀρχαῖο πολιτισμό.

Α. Π. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Δημ. Κακκάβου, Ἡ Μακεδονία κατὰ τὴν τελευταίαν τεσσαρακονταετίαν καὶ τὰ ἔθνικα ἡμῶν δίκαια. [Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 7]. Θεσσαλονίκη, 1946. 80 σ. 18.

Ὁ κ. Κακκάβος ἀνασκοπώντας τὴν ἱστορία τῆς Μακεδονίας κατὰ τὰ τελευταῖα σαράντα χρόνια διατυπώνει τὶς ἐξῆς γνώμες: 1) ὅτι ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼνας προελαίανε τὴ συνεννόηση καὶ προετοίμασε τὴ σύμπραξη τῶν χριστιανικῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς ἐναντίον τῆς Τουρκίας κατὰ τὸ 1912 καὶ 2) ὅτι κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν ἢ Ἑλλάδα, ποὺ εἶχε ν' ἀντιμετώπισῃ τὸν κύριον ὄγκο τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων, ἀπέβλεψε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο στὴ νικηφόρου διεξαγωγῇ τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ὄχι στὴ βιαστικὴ κατάληψη ἐδαφῶν. Ἔτσι ὀρισμένες ἑλληνικὲς πόλεις ἢ κωμοπόλεις, ὅπως π.χ. τὸ Μοναστήρι, τὸ Κρούσοβο κ. ἄ., ἔμειναν ἔξω ἀπὸ τὰ σύνορα τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Τὸ γεγονὸς ὅμως αὐτὸ εἶχε τὶς ἐξῆς κύριες συνέπειες γιὰ τὴν Ἑλλάδα: μετὰ τὰ ἀλλεπάλληλα ρεύματα τῶν Ἑλλήνων προσφύγων πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἰδίως μετὰ τὸ 1922, δημιουργήθηκε δξύτατο δημογραφικὸ πρόβλημα, ποὺ τὸ ἐπιδείνωσε περισσότερο ἢ θύελλα τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου, καὶ 2) τὰ βόρεια σύνορα δὲν εἶχαν τὸ ἀπαιτούμενο βάθος γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ κράτους.

Α. Π. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Γ. Χ. Μόδη, Μακεδονικὸς ἀγὼν καὶ Μακεδόνες ἀρχηγοί. [Ἐταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μακεδονικὴ βιβλιοθήκη ἀρ. 9.] Θεσσαλονίκη, 1950. 80 σ. 323.

Εἶναι πραγματικὰ λυπηρό, ὅπως παρατηρεῖ καὶ ὁ κ. Μ., ὅτι γιὰ τὸ Μακεδονικὸ ζήτημα, τὸν Μακεδονικὸν Ἀγὼνα καὶ τὴν ἐποχὴ του οἱ Ἕλληνες ἔχουν γράψῃ ἐλάχιστα, κατ' ἀντίθεση πρὸς τοὺς Βουλγάρους, ποὺ ἔχουν νὰ παρουσιάσουν μεγάλη προπαγανδιστικὴ βιβλιογραφία. Τὸ πρῶγμα